

USAID
OD AMERIČKOG NARODA

Od priučene proizvođačice do potencijalnog izvoznika – Priča o Dragani Stojinić, jedinoj proizvođačica štila u BiH

“Fond za podršku u razvoju biznisa marginaliziranim grupama žena”

Naziv projekta: Fond za podršku u
razvoju biznisa marginaliziranih grupa
žena

Trajanje projekta: 1. 10. 2016. - 28. 10.
2017

Finansiranje: 680.000 KM

Projekt je implementiran u: Zvorniku,
Livnu, Kalinoviku,
Visokom, Rudom, Tešnju, Tesliću,
Konjicu i Prijedoru

*Sažetak projekta: USAID-ov Program
podrške marginaliziranim grupama u
saradnji sa 9 jedinica lokalne
samouprave pruža podršku u razvoju
biznisa marginaliziranih grupa žena.
Podrška je namijenjena malim i srednjim
biznisima kojim upravljaju žene sa
invaliditetom, majke djece sa
invaliditetom, žene iz ruralnih područja,
žene žrtve nasilja, mlade nezaposlene
žene...*

Jeste li ikada, kada u ruke uzmete sjekiru, motiku ili lopatu, razmišljali ko to proizvodi? Jeste li ikada došli na pomisao da je upravo štilo te sjekire, koju tako čvrso držite, napravila žena - kovrdžave tamne kose sa crvenim lakom na noktima?

Jeste li ikada čuli za Draganu – proizvođačicu štila?

Dragana ne živi u centru grada. Nema tržne centre u blizini i njena djeca moraju pješačiti kilometrima do škole. Živi u malom selu nadomak Prijedora, a da biste došli do njene kuće, morate kilometrima pješačiti ili voziti makadamom. No, nije to nikakvo čudo. Nije Dragana Stojinić jedina žena koja živi na selu, ali vjerovatno jeste jedina u Bosni i Hercegovini koja se bavi proizvodnjom štila – drvenih držalica za alatke. Ovim poslom Dragana se počela baviti kada je ostala bez izega. Ona i muž bili su nezaposleni, a istovremeno roditelji dvoje djece.

„Nisam željela odustati. Ranije sam se bavila uzgojem malina i krastavaca, ali nisam uspjela. Posao je propao, ja ostala neisplaćena, kreditno zadužena, a cijela porodica bez ikakvih primanja. Morali smo smisliti nešto novo. Drvo je bilo jedino što nam je preostalo; i rizikovali smo.“ – priča Dragana. Bilo je teško. Nisu imali sav potrebni alat i mašine, proizvodnja je išla sporo, ali nisu odustajali. Znali su raditi po cijeli dan i noć kako bi naručenu robu isporučili na vrijeme. Rade svi. Sin pomaže u obradi drveta, kćerka u pakovanju, a Dragana sa mužem radi i najteže poslove. Od iscrpljenosti je znala ostajati i bez svijesti, ali je ustajala i nastavljala.

Otkud to da žena pravi držalice za alatke? Dragana se svakodnevno susreće s pitanjem kako to da se ona bavi ovim poslom, ali, kako kaže, ne boji se nikakvog posla. Njena jedina želja bila je da svojoj porodici osigura dostojanstven život i da budu sigurniji, jer se i njen muž teže povrijedio dok je iz šume dovlačio drvo jer nisu imali alat. Tražila je priliku da od ovog porodičnog posla napravi biznis i vidjela je u apliciranju za dodjelu sredstva iz USAID-ovog Fonda za podršku u razvoju biznisa marginaliziranih grupa žena i Grada Prijedora. Dobila novac za kupovinu alata koji je značio veću i sigurniju proizvodnju, ali i bolji život.

Registrovali su biznis, osposobili radionicu i povećali proizvodnju, jer bolji uslovi značili su i bolje poslovanje. Ove godine Dragana je u svojoj radionici proizvela više od 7 000 štila za motike, lopate, sjekire, krampe, a uskoro bi mogla postati i izvoznica. Želi kupiti kamion i početi sa proizvodnjom i za druga tržišta.

„Još uvijek radimo mnogo, ali je i dosta lakše. Sada nam treba manje vremena za izradu, a i proizvodi su puno kvalitetniji. Vjerujem da će se trud isplatiti i da ćemo uspjeti razviti biznis koji će u budućnosti naš sin preuzeti.“ – priča Dragana.

Prešla je put od priučene proizvođačice do potencijalne izvoznice štila za alatke i mnogima pokazala kolika je snaga žena.

Dragana je jedna od stotinu žena kojoj su USAID-ov Program podrške marginaliziranim grupama i devet lokalnih uprava omogućili da pokrenu i razvijaju vlastiti biznis. Biznis koji im prvenstveno osigurava egzistenciju, samostalnost, ali i vraća vjeru u bolje sutra.

